Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/2358

21.11.2025

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2025/2358

z dne 20. novembra 2025

o določitvi pravil o certifikacijskih shemah, certifikacijskih organih in presojah v skladu z Uredbo (EU) 2024/3012 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2024/3012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira Unije za certificiranje trajnih odvzemov ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih ([1]) ter zlasti člena 9(5), člena 11(5), člena 12(3), tretji pododstavek, člena 13(4) in člena 14(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za ugotovitev, ali so odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal skladni z zahtevami iz Uredbe (EU) 2024/3012, je pravilno in usklajeno delovanje certifikacijskih shem, certifikacijskih organov in presoj bistvenega pomena. Zato bi bilo treba določiti usklajena pravila, ki bi zagotovila potrebno pravno varnost glede pravil, ki se uporabljajo za certifikacijske sheme, certifikacijske organe in presoje.

(2) Da bi čim bolj zmanjšali upravno breme za upravljavce, bi morala biti izvedbena pravila iz te uredbe sorazmerna in omejena na to, kar je potrebno za zagotovitev, da se skladnost z zahtevami iz Uredbe (EU) 2024/3012 preverja na ustrezen in usklajen način ter da se tveganje goljufij čim bolj zmanjša. Izvedbena pravila se zato ne bi smela šteti za izčrpna, temveč za minimalne zahteve, ki jih lahko certifikacijske sheme ustrezno dopolnjujejo.

(3) Za spodbujanje primerljivih informacij je primerno določiti standardizirane predloge za ključne certifikacijske dokumente, vključno z načrti dejavnosti in načrti spremljanja ter poročili o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji.

(4) Za zagotovitev zanesljivega in preglednega certifikacijskega postopka je treba določiti visoke standarde integritete v zvezi z upravljanjem certifikacijske sheme, obveznim javnim posvetovanjem z ustreznimi deležniki, notranjim spremljanjem, obravnavo pritožb in upravljanjem dokumentacije, vključno s priročniki, notranjimi politikami ali opredelitvijo odgovornosti. V zvezi s certifikacijskimi shemami bi bilo treba zahtevati, da imajo potrebne tehnične zmogljivosti za zagotavljanje tehničnega svetovanja upravljavcem glede izvajanja certifikacijskih metodologij.

(5) Certifikacijske sheme bi morale vzpostaviti sistem notranjega spremljanja za preverjanje skladnosti upravljavcev s pravili in postopki sheme ter za zagotovitev zanesljivosti in verodostojnosti certificiranja, ki ga izvajajo certifikacijski organi.

(6) Primerno je razlikovati med tremi kategorijami neskladnosti: kritičnimi, večjimi in manjšimi neskladnostmi. Vsako neskladnost bi bilo treba ustrezno obravnavati s sorazmernimi posledicami, po potrebi tudi s sanacijskimi ukrepi in sankcijami.

(7) Upravljavci imajo možnost sodelovati tudi v drugi shemi certificiranja, kadar koli to želijo. Vendar so potrebna pravila, da se prepreči tveganje „skakanja med shemami“, kadar upravljavec, ki ni uspešno prestal presoje v okviru ene sheme, takoj zaprosi za certificiranje v okviru druge sheme. Takšna pravila bi morala veljati tudi v primerih, v katerih upravljavec spremeni svojo pravno osebnost, ostaja pa v bistvu enak, tako da manjše ali zgolj formalne spremembe, na primer v strukturi upravljanja ali obsegu dejavnosti, ne pomenijo izvzetja upravljavca z novo identiteto iz teh pravil.

(8) Za zagotovitev popolne preglednosti certifikacijskega postopka bi morale biti ključne informacije o upravljanju in delovanju certifikacijskih shem javno dostopne na njihovih spletiščih in v registru Unije, ko bo ta vzpostavljen.

([1]) UL L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

(9) Za zagotovitev zanesljivega certificiranja bi bilo treba od certifikacijskih organov zahtevati razumno raven zanesljivosti, da lahko po preverjanju podatkov, ki jih predložijo upravljavci ali skupine upravljavcev, ugotovijo, da v načrtu dejavnosti, načrtu spremljanja ali poročilu o spremljanju ni vsebinskih napak in opustitev ali napačnih navedb. Preden se dejavnost lahko začne, je treba vloge za certificiranje skladnosti temeljito in z zadostno zanesljivostjo preveriti. Z zadostno zanesljivostjo bi bilo treba preverjati tudi ponovne certifikacijske presoje.

(10) Gospodarjenje z ogljikom običajno izvajajo mali upravljavci, za katere pa lahko upravno breme in stroški, povezani z zahtevami preverjanja, ki ga opravijo tretje osebe, predstavljajo veliko oviro na poti do certificiranja. Zavoljo poenostavitve, pri čemer pa se še vedno zagotavlja splošno zanesljivo preverjanje, bi bilo treba upravljavcem gospodarjenja z ogljikom dovoliti skupinsko presojo v skladu z nizom usklajenih pravil, ki temeljijo na tveganju. Ta pravila bi morala biti zasnovana tako, da bi bila dosegljiva za male upravljavce in uporabniku prijazna ter da bi omogočala izkoriščanje obstoječih tehnologij, s čimer bi se nadzor skladnosti poenostavil.

(11) Certifikacijski organi so ključni akterji v certifikacijskem postopku. Zato je treba v okviru certifikacijskih shem imenovati (tj. odobriti) samo certifikacijske organe, ki jih akreditira nacionalni akreditacijski organ v skladu z ustreznimi tehničnimi standardi Unije ali jih prizna pristojni nacionalni organ na podlagi skupnih minimalnih zahtev glede usposobljenosti, da se zagotovi, da imajo izvajalci presoj certifikacijskega organa vsa potrebna tehnična znanja in izkušnje pri izvajanju dejavnosti presoje. Primerno je tudi, da države članice in Komisija po potrebi spremljajo dejavnosti certifikacijskih organov in dostopajo do vseh ustreznih informacij o certificiranju, vključno s certificiranjem, ponovnim certificiranjem in presojami spremljanja.

(12) Do vzpostavitve registra Unije do leta 2028 bi morale certifikacijske sheme zagotoviti, da njihovi registri izpolnjujejo sklop minimalnih zahtev, da se prepreči dvojno štetje in učinkovito obravnavajo primeri nepravilne ali goljufive izdaje certificiranih enot. Za olajšanje nemotenega prehoda na register Unije lahko Komisija izda tehnične smernice o delovanju certifikacijskih registrov in povezovanju z registrom Unije.

(13) Primerno je določiti postopek, po katerem Komisija prizna certifikacijske sheme in ki se lahko uporablja za priznanje na podlagi ene ali več certifikacijskih metodologij. Postopek priznavanja bi moral biti osnovan na temeljiti oceni skladnosti sheme s pravili, določenimi v ustreznih certifikacijskih metodologijah in tej uredbi.

(14) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za podnebne spremembe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, OPREDELITEV POJMOV TER NAČRTI DEJAVNOSTI IN SPREMLJANJA

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za izvajanje Uredbe (EU) 2024/3012, kar zadeva naslednje:

(a) strukturo, obliko in tehnične podrobnosti načrta dejavnosti in načrta spremljanja, ki ju mora upravljavec ali skupina upravljavcev predložiti certifikacijskemu organu, ter poročil o certifikacijski presoji, ponovni certifikacijski presoji in presoji spremljanja, ki jih izda certifikacijski organ v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2024/3012;

(b) strukturo, obliko, tehnične podrobnosti in postopek, ki so potrebni za delovanje certifikacijskih shem, preverjanje informacij o neodvisni presoji in objavo informacij o imenovanih certifikacijskih organih v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2024/3012;

(c) strukturo, obliko in tehnične podrobnosti certifikacijskih registrov ter evidentiranja, posedovanja ali uporabe certificiranih enot v skladu s členom 12(3), odstavek 3, Uredbe (EU) 2024/3012;

(d) strukturo, obliko in tehnične podrobnosti postopkov priznavanja in obveščanja v zvezi s certifikacijskimi shemami v skladu s členom 13 Uredbe (EU) 2024/3012;

(e) strukturo, obliko in tehnične podrobnosti poročil, ki jih certifikacijske sheme predložijo Komisiji v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2024/3012.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „presoja spremljanja“ pomeni presojo, ki jo opravi certifikacijski organ v obdobju spremljanja, da preveri spremljanje shranjenega ogljika in morebitnih preobratov;

(b) „preklicani certifikat“ pomeni certifikat, ki je bil prostovoljno preklican, čeprav je še vedno veljaven;

(c) „ukinjeni certifikat“ pomeni certifikat, ki ga je trajno razveljavil certifikacijski organ ali certifikacijska shema;

(d) „potekli certifikat“ pomeni certifikat, ki ni več veljaven;

(e) „skupinska presoja“ pomeni postopek, v katerem se lahko pristop k dejavnostim presoje opredeli na ravni skupine;

(f) „neskladnost“ pomeni neupoštevanje pravil in postopkov, ki jih določa certifikacijska shema, s strani upravljavca ali certifikacijskega organa, ki je član te sheme ali posluje v njenem okviru.

Člen 3

Načrt dejavnosti, načrt spremljanja ter poročili o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji

1. Načrt dejavnosti, ki ga predloži upravljavec ali skupina upravljavcev v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) 2024/3012, vključuje elemente iz Priloge I k tej uredbi.

2. Načrt spremljanja, ki ga predloži upravljavec ali skupina upravljavcev v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) 2024/3012, vključuje elemente iz Priloge II k tej uredbi.

3. Poročilo o certifikacijski presoji in poročilo o ponovni certifikacijski presoji, ki ju predloži certifikacijski organ v skladu s členom 9(2) in (3) Uredbe (EU) 2024/3012, vključujeta elemente iz Priloge III k tej uredbi.

POGLAVJE II

DELOVANJE CERTIFIKACIJSKIH SHEM, ORGANOV ZA PRESOJO IN CERTIFIKACIJSKIH ORGANOV

ODDELEK 1

Delovanje certifikacijskih shem

Člen 4

Struktura upravljanja

1. Certifikacijske sheme določijo zanesljivo strukturo upravljanja, ki zagotavlja, da ima shema potrebno pravno sposobnost in tehnično zmogljivost, je nepristranska in neodvisna pri opravljanju svojih nalog. Takšna struktura upravljanja vključuje odbor, sestavljen iz neodvisnih članov, ki prevzamejo fiduciarno odgovornost za organizacijo in delujejo v skladu s preglednimi postopki. Certifikacijske sheme glede na svoj obseg certificiranja ustanovijo tehnični odbor ali enakovreden sistem tehnične strokovne podpore, ki vključuje vse ustrezne deležnike, če je to možno, da bi upravi sheme svetovali o tehničnih vprašanjih. Certifikacijske sheme izvajajo pregledna posvetovanja z deležniki za vsako novo različico ali večje posodobitve splošnih zahtev, postopkov in smernic sheme.

2. Certifikacijske sheme določajo pravila in postopke za preprečevanje navzkrižij interesov pri odločanju. Kot minimalni standard izvajajo sistem zavor in ravnovesij za zagotovitev, da ne more noben posamezni deležnik, ki ima osebni interes do izida odločitve, imeti odločilnega vpliva na navedeno odločitev. Osebe, ki so v morebitnem navzkrižju interesov, so izključene iz odločanja v certifikacijskih shemah. Certifikacijske sheme vzpostavijo ustrezne postopke in sled za presojo za ugotavljanje ter dokumentiranje takih primerov ter jih redno pregledujejo v okviru svojih notranjih sistemov nadzora.

Člen 5

Notranje spremljanje, pritožbeni postopek in sistem upravljanja dokumentacije

1. Certifikacijske sheme vzpostavijo sistem notranjega spremljanja za preverjanje, ali upravljavci izpolnjujejo pravila in postopke, ki jih uporablja shema, ter za zagotavljanje kakovosti dela, ki ga opravljajo izvajalci presoj organov za certificiranje. Notranje spremljanje se izvaja vsaj enkrat letno ali vsaj tako pogosto kot presoje, da se upošteva obseg certificiranja sheme in stopnja tveganja dejavnosti, ki jih izvajajo upravljavci. Certifikacijske sheme v okviru notranjega spremljanja od certifikacijskih organov zahtevajo, da jim predložijo vsa poročila o certifikacijski presoji, ponovni certifikacijski presoji ali presoji spremljanja (v nadaljnjem besedilu: presoja). Notranje spremljanje zajema naključni in na tveganju temelječ vzorec navedenih poročil o presoji vsakega certifikacijskega organa.

2. Certifikacijske sheme vzpostavijo postopke za vložitev in obravnavo pritožb zoper upravljavce ali certifikacijske organe. Navedeni postopki omogočajo elektronsko pošiljanje pritožb in zagotavljajo zaščito fizičnih ali pravnih oseb, ki prijavijo kršitve ali vložijo pritožbe v dobri veri v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

3. Certifikacijske sheme vodijo evidenco vseh pritožb. Certifikacijske sheme vložniku pritožbe na zahtevo Komisije ali države članice, v kateri je bila pritožba vložena, zagotovijo vse dokumente v zvezi s pritožbo in njeno obravnavo.

4. Certifikacijske sheme zagotovijo učinkovito nadaljnje ukrepanje na podlagi rezultatov notranjega spremljanja in obravnave pritožb ter po potrebi uporabljajo ustrezne sanacijske ukrepe in sankcije za neskladnost s strani upravljavcev v skladu s pravili in postopki, določenimi v skladu s členom 6(1). Certifikacijske sheme po potrebi sprejmejo popravne ukrepe v zvezi s svojo strukturo upravljanja ali postopkom notranjega spremljanja.

5. Certifikacijske sheme določijo sistem upravljanja dokumentacije, ki obravnava vsakega od naslednjih elementov:

(a) splošno dokumentacijo v zvezi s shemo (npr. priročniki, politike, opredelitev odgovornosti);

(b) sistem notranjega nadzora certifikacijskih dokumentov in evidenc;

(c) pregled sistema upravljanja dokumentacije;

(d) notranjo presojo in notranje spremljanje;

(e) postopke za preprečevanje, ugotavljanje in obvladovanje neskladnosti.

6. Dokumentacija iz odstavka 5 se hrani vsaj pet let po koncu obdobja spremljanja.

Člen 6

Neskladnosti upravljavcev

1. Certifikacijske sheme vzpostavijo celovit sistem za obravnavanje neskladnosti upravljavcev, ki sodelujejo v certifikacijskih shemah. Kot minimalni standard navedeni sistem vključuje jasno razvrstitev neskladnosti na podlagi njihove stopnje resnosti v skladu z zahtevami iz odstavkov 2 do 5. Certifikacijske sheme za vsako vrsto neskladnosti vzpostavijo pregleden sklop pravil in postopkov za zagotavljanje pravočasnega izvajanja sanacijskih ukrepov in sankcij iz člena 7.

([2]) Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

2. Certifikacijske sheme razvrstijo neskladnosti, ugotovljene med presojo, kot kritične, večje ali manjše.

3. Kritična neskladnost pomeni kršitev pravil ali postopkov certifikacijske sheme, kot so goljufije, nepopravljiva neskladnost ali kršitev, ki ogroža celovitost certifikacijske sheme.

Kritične neskladnosti vključujejo vsaj naslednje:

(a) neizpolnjevanje meril kakovosti iz členov 4 do 7 Uredbe (EU) 2024/3012 in metodologij certificiranja iz člena 8 navedene uredbe;

(b) namerno napačna navedba opisa dejavnosti;

(c) ponarejanje podatkov o toplogrednih plinih.

4. Večja neskladnost pomeni kršitev pravil ali postopkov certifikacijske sheme, ki jo je mogoče odpraviti in se lahko ponovi ter razkriva sistematične težave ali vidike, ki lahko sami ali v kombinaciji z nadaljnjimi neskladnostmi povzročijo bistveno sistemsko odpoved.

Večje neskladnosti vključujejo vsaj naslednje:

(a) sistematične težave s sporočenimi podatki o toplogrednih plinih, na primer če je nepravilno dokumentiranje ugotovljeno v več kot 10 % zahtevkov, vključenih v reprezentativni vzorec;

(b) kadar upravljavec ali skupina upravljavcev ne prijavi, da med certifikacijskim postopkom sodeluje tudi v drugih certifikacijskih shemah odvzema ogljika;

(c) nepredložitev ustreznih informacij certifikacijskemu organu, kot so informacije, potrebne za namene presoje.

5. Manjša neskladnost pomeni kršitev pravil ali postopkov certifikacijske sheme, ki ima omejen učinek, pomeni posamičen ali začasen spodrsljaj in ne povzroči bistvene sistemske odpovedi, če ni odpravljena.

Člen 7

Sanacijski ukrepi in sankcije za neskladnosti

1. V primeru neskladnosti se za upravljavce ali skupine upravljavcev uporabljajo sanacijski ukrepi in sankcije iz odstavkov 2 do 7.

2. V primeru kritičnih neskladnosti se upravljavcem, ki vložijo vlogo za certificiranje, certifikat ne izda.

3. Upravljavci, ki jim certifikat v skladu z odstavkom 2 ni bil izdan, lahko ponovno vložijo vlogo za certificiranje po določenem časovnem obdobju, ki ga določi certifikacijska shema glede na značilnosti dejavnosti.

4. Kritične neskladnosti, ugotovljene med ponovnimi certifikacijskimi presojami ali presojami spremljanja ali z notranjim spremljanjem ali pritožbenim postopkom certifikacijske sheme, privedejo do takojšnje ukinitve certifikata in prenehanja nadaljnje izdaje certificiranih enot.

5. V primeru večjih neskladnosti se upravljavcem, ki vložijo vlogo za certificiranje, certifikat ne izda.

6. Večje neskladnosti, ugotovljene med ponovnimi certifikacijskimi presojami ali presojami spremljanja ali z notranjim spremljanjem ali pritožbenim postopkom certifikacijske sheme, privedejo do takojšnje začasne ukinitve certifikata. Če upravljavci ne izvedejo sanacijskih ukrepov v 90 dneh od uradnega obvestila o začasni ukinitvi, se certifikat ukine.

7. V primeru manjših neskladnosti certifikacijske sheme določijo obdobje za izvedbo sanacijskih ukrepov, ki ni daljše od 12 mesecev od uradnega obvestila.

Člen 8

Sprememba certifikacijske sheme s strani upravljavcev ali skupin upravljavcev

1. Certifikacijske sheme od upravljavca ali skupine upravljavcev zahtevajo, da v svoji vlogi za certificiranje razkrijejo naslednje informacije:

(a) ali oni sami ali njihovi pravni predhodniki trenutno sodelujejo v kateri drugi certifikacijski shemi ali so v zadnjih petih letih sodelovali v drugi certifikacijski shemi;

(b) poročili o presoji zadnjih dveh ponovnih certifikacijskih presoj v drugi certifikacijski shemi, po potrebi vključno s podrobnim seznamom ugotovitev certifikacijskih organov, in vsako odločitev o začasni ukinitvi ali ukinitvi njihovih certifikatov v zadnjih petih letih;

(c) ali so izstopili iz prejšnje certifikacijske sheme pred prvo ponovno certifikacijsko presojo.

2. Certifikacijske sheme upravljavce ali skupine upravljavcev izključijo iz sheme v naslednjih primerih:

(a) kadar informacije iz odstavka 1 niso bile razkrite;

(b) kadar upravljavci ali skupina upravljavcev ali njihovi pravni predhodniki niso uspešno prestali certifikacijske presoje v okviru druge sheme;

(c) kadar so upravljavci ali skupina upravljavcev ali njihovi pravni predhodniki izstopili iz druge sheme pred prvo ponovno certifikacijsko presojo.

3. Odstavek 2, točka (b), se ne uporablja, kadar je bila certifikacijska presoja v okviru druge sheme opravljena več kot tri leta pred vložitvijo vloge za certificiranje ali če je medtem druga shema prenehala opravljati svoje dejavnosti certificiranja, zaradi česar upravljavec ali skupina upravljavcev ni mogla ponovno vložiti vloge v okviru te sheme. V tem primeru se obseg certifikacijske presoje prilagodi tako, da zajema vsa relevantna vprašanja, in se osredotoča na pomanjkljivosti, ugotovljene pri certifikacijski presoji, ki je upravljavci ali skupina upravljavcev ali njihovi pravni predhodniki niso uspešno prestali v drugi shemi.

4. Odstavek 2, točka (c), se ne uporablja, kadar upravljavec ali skupina upravljavcev dokaže, da je obstajal utemeljen razlog, zaradi katerega je bil izstop iz druge sheme neizogiben ali potreben. Ta izstop ne sme biti posledica kritične ali večje neskladnosti ali neupoštevanja zahtev certifikacijske sheme s strani upravljavca.

5. Certifikacijske sheme zagotovijo učinkovito in pravočasno medsebojno izmenjavo informacij iz odstavka 1.

Člen 9

Objava informacij s strani certifikacijskih shem in minimalna vsebina njihovega letnega poročila o delovanju

1. Certifikacijske sheme na svojem spletišču javno in prosto objavijo vsaj informacije iz Priloge IV. Komisija te informacije javno objavi v registru Unije.

2. Certifikacijske sheme v svojih registrih navedejo tiste upravljavce z ukinjenim certifikatom, preklicanim certifikatom ali poteklim certifikatom vsaj 36 mesecev po datumu ukinitve, preklica ali izteka veljavnosti certifikata. Certifikacijske sheme nemudoma objavijo vse spremembe certifikacijskega statusa upravljavcev.

3. Letno poročilo o delovanju iz člena 14(1), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 2024/3012 zajema predhodno koledarsko leto ter sledi strukturi in ima vsebino, kot je določeno v Prilogi V k tej uredbi.

ODDELEK 2

Presoje

Člen 10

Postopek presoje in stopnje zagotovila

1. Certifikacijske sheme zahtevajo, da upravljavci ali skupine upravljavcev, preden se jim dovoli sodelovanje v shemi, uspešno opravijo certifikacijsko presojo, ki jo opravi certifikacijski organ, izbran s seznama certifikacijskih organov, ki jih imenuje certifikacijska shema. Taka presoja se vedno opravi na kraju samem in zagotavlja vsaj razumno zagotovilo učinkovitosti svojih notranjih postopkov.

2. Za certificirane upravljavce ali skupine upravljavcev se izvajajo redne ponovne certifikacijske presoje in presoje spremljanja, katerih pogostost je določena v ustreznih certifikacijskih metodologijah, sprejetih na podlagi člena 8 Uredbe (EU) 2024/3012. Certifikacijska presoja in prva ponovna certifikacijska presoja se lahko na zahtevo upravljavcev izvedeta hkrati. Kar zadeva skupinske presoje, lahko te zajemajo vzorec članov skupine v skladu s členom 12 te uredbe. Za potrjevanje rezultatov presoj je odgovoren tehnični pregledovalec certifikacijskega organa.

3. Certifikacijske sheme vzpostavijo podrobne smernice, ki določajo način, kako se presoje načrtujejo in izvajajo ter kako se pripravljajo poročila o presojah. Certifikacijske sheme zagotovijo, da certifikacijski organi presoje izvajajo v skladu s standardom EN ISO/IEC 17021-1 v povezavi z EN ISO/IEC 19011 ali enakovrednim standardom. Certifikacijske sheme zagotovijo učinkovito in pravočasno izmenjavo informacij o presoji med certifikacijskimi organi v podporo učinkoviti pripravi in izvedbi presoje.

4. Certifikacijske in ponovne certifikacijske presoje zajemajo vsaj naslednje elemente:

(a) določitev dejavnosti, ki jo opravlja upravljavec in je pomembna za pravila certifikacijske sheme;

(b) določitev ustreznih sistemov nadzora upravljavca in njegove celotne organizacije v zvezi s pravili certifikacijske sheme ter preverjanji učinkovitega izvajanja ustreznih sistemov nadzora;

(c) analizo tveganj, ki bi lahko povzročila bistveno napačno navedbo, na podlagi strokovnega znanja izvajalca presoje in informacij, ki jih predloži upravljavec;

(d) načrt potrjevanja ali preverjanja, ki ustreza analizi tveganja ter obsegu in kompleksnosti dejavnosti upravljavca in v katerem so opredeljene metode vzorčenja, ki jih je treba uporabiti za dejavnost zadevnega upravljavca;

(e) izvajanje načrta potrjevanja ali preverjanja z zbiranjem dokazov v skladu z opredeljenimi metodami vzorčenja, pa tudi vseh relevantnih dodatnih dokazov, na katerih bo temeljila sklepna ugotovitev izvajalca presoje;

(f) zahtevo certifikacijskega organa, da mu upravljavec predloži vse morebitne manjkajoče elemente sledi presoje, pojasnitev nihanj ali pregled zahtevkov ali izračunov, preden se sprejme dokončna sklepna ugotovitev na podlagi presoje;

(g) preverjanje točnosti podatkov, ki jih zabeleži upravljavec;

(h) za namene točke (c) se pri analizi tveganj upošteva splošni profil tveganja dejavnosti, odvisno od stopnje tveganja upravljavca. Intenzivnost presoje, njen obseg ali oboje se prilagodi ravni primerov skupnega tveganja.

5. Certifikacijski organi upravljavce ali skupine upravljavcev certificirajo le, kadar ti izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

(a) imajo sistem upravljanja dokumentacije;

(b) imajo sistem hrambe in pregleda vseh dokazil, povezanih z zahtevki, ki jih podajajo ali se sklicujejo nanje, ki je lahko predmet presoje;

(c) hranijo vse dokaze, potrebne za skladnost s to uredbo in Uredbo (EU) 2024/3012, najmanj pet let po koncu obdobja spremljanja ali dlje, če tako zahteva nacionalna zakonodaja;

(d) sprejmejo odgovornost za pripravo vseh informacij, povezanih z izvajanjem presoje takih dokazov.

Člen 11

Presoja izračunov odvzemov ogljika in emisij iz tal

1. Certifikacijske sheme od upravljavcev zahtevajo, da certifikacijskim organom pred certifikacijsko presojo predložijo načrt dejavnosti in načrt spremljanja ter ustrezna poročila o spremljanju pred ponovnimi certifikacijskimi presojami ali presojami spremljanja.

2. Za namene ponovnih certifikacijskih presoj poročilo o spremljanju vključuje potrebne informacije v zvezi z izračunom neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal v skladu z ustrezno certifikacijsko metodologijo ter vse ustrezne informacije o skladnosti dejavnosti z merili odgovornosti in trajnostnimi merili, kot so določena v veljavni certifikacijski metodologiji.

3. Za namene presoj spremljanja poročilo o spremljanju vključuje potrebne informacije v zvezi s spremljanjem shranjenega ogljika in vsemi preobrati.

4. Certifikacijske sheme Komisiji in nacionalnim organom, odgovornim za nadzor certifikacijskih organov, na zahtevo zagotovijo dostop do zadevnih poročil o presojah in certifikatov o skladnosti.

Člen 12

Skupinska presoja za gospodarjenje z ogljikom

1. Certifikacijske sheme omogočajo skupinsko presojo na zahtevo skupin upravljavcev za dejavnosti gospodarjenja z ogljikom le v naslednjih primerih:

(a) območja, na katerih se izvajajo dejavnosti, ki jih je treba certificirati, so med seboj v geografski bližini in imajo podobne pedoklimatske značilnosti, kot so podnebne ali talne razmere,

(b) dejavnosti imajo podobne procese in postopke za namen izračuna odvzemov ogljika in zmanjšanja emisij iz tal,

(c) vsi člani skupine uporabljajo isto ustrezno certifikacijsko metodologijo, sprejeto v skladu s členom 8(2) Uredbe (EU) 2024/3012;

(d) skupina upravljavcev je vzpostavila sistem za notranji nadzor, ki vključuje dokumentiran sklop nadzornih dejavnosti in postopkov na podlagi tveganja, v skladu s katerimi je določena oseba ali organ (vodja skupine) odgovoren za preverjanje skladnosti vsakega člana skupine z veljavno certifikacijsko metodologijo.

2. Skupina upravljavcev, ki zaprosi za skupinsko presojo, imenuje vodjo skupine, ki pravno zastopa skupino upravljavcev in je odgovoren za zagotavljanje, da vsak upravljavec upošteva veljavno certifikacijsko metodologijo.

3. Certifikacijski organi, ki izvajajo skupinsko presojo, lahko preverijo vse zadevne dejavnosti na podlagi vzorca članov skupine. Certifikacijske sheme določijo smernice za izvajanje skupinske presoje, vključno z vsaj naslednjimi elementi:

(a) vlogo vodje skupine, tudi v zvezi z notranjim sistemom upravljanja in postopki notranjih skupinskih inšpekcijskih pregledov ter njihovo pogostostjo;

(b) velikostjo vzorca zadevnih dejavnosti, določeno v skladu z odstavkom 5.

4. Za vzorec, ki ga sestavlja določeno število članov skupine, enakovredno kvadratnemu korenu skupnega števila članov skupine, se opravi presoja posamično, in sicer tako pogosto, kot je to določeno v certifikacijski metodologiji, ki se uporabi. Navedeno število se poveča v primeru večje stopnje tveganja.

5. Če je pri skupinski presoji ugotovljena kritična ali večja neskladnost pri enem upravljavcu iz prvotnega vzorca članov skupine, se opravi presoja dodatnega vzorca članov skupine enake velikosti. Posledica sistemske neskladnosti članov skupine v celotnem vzorcu je začasna ukinitev ali ukinitev certifikata celotne skupine, kot je ustrezno. Certifikacijske sheme oblikujejo merila za določitev splošne stopnje tveganja na območjih, na katerih potekajo dejavnosti skupine, in posledic navedene stopnje tveganja za pristop k presoji. Vzorec je reprezentativen za celotno skupino ter določen z uporabo kombinacije izbire na podlagi tveganja in naključne izbire. Naključni izbor predstavlja vsaj 25 % članov vzorca in vsaj 25 % celotne površine, na kateri potekajo dejavnosti vzorca. Člani, izbrani za skupinsko presojo, se pri vsakem preverjanju razlikujejo, pogostost pa je določena v certifikacijski metodologiji, ki se uporabi. Kritična ali večja neskladnost posameznih članov skupine, ugotovljena med presojo, se obravnava v skladu s členom 7, odstavki 2 do 6, kot je ustrezno.

6. Presoje vodje skupine se vedno izvajajo na kraju samem. Presoje članov skupine lahko temeljijo na dokumentaciji, če lahko presoje dokumentacije zagotovijo primerljivo raven zanesljivosti kot presoja na kraju samem. Certifikacijske sheme določijo, kateri dokazi so potrebni, da se omogočijo presoje dokumentacije. Lastne izjave upravljavcev se ne štejejo kot zadosten dokaz.

ODDELEK 3

Certifikacijski organi

Člen 13

Imenovanje certifikacijskih organov

1. Certifikacijske sheme zagotovijo, da certifikacijski organi, imenovani za izvajanje dejavnosti presoje, vključno s certifikacijskimi presojami (potrjevanje) ter ponovnimi certifikacijskimi presojami in presojami spremljanja (preverjanje), izpolnjujejo pravila iz tega člena, razen odstavkov 2, 3 in 4 v primeru certifikacijskih organov, ki jih prizna pristojni nacionalni organ iz člena 10(1) Uredbe (EU) 2024/3012.

2. Certifikacijski organi so akreditirani v skladu s standardom EN ISO/IEC 17065. Kadar certifikacijski organ izvaja dejavnosti preverjanja s svojimi notranjimi viri ali drugimi viri pod njegovim neposrednim nadzorom, izpolnjuje tudi veljavne zahteve iz standardov EN ISO/IEC 17029 in EN ISO 14065. Certifikacijski organi za presoje uporabljajo samo tiste druge vire, ki imajo potrebno znanje, izkušnje, spretnosti in zmogljivost za učinkovito izvajanje vseh potrebnih dejavnosti presoje, vključno s potrjevanjem in preverjanjem.

3. Akreditacijo certifikacijskih organov izvajajo nacionalni akreditacijski organi v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) in zajema posebno področje certificiranja shem v skladu z Uredbo (EU) 2024/3012. Pri ocenjevanju kvalifikacij certifikacijskega organa za namen iz odstavka 2 nacionalni akreditacijski organ za namene certificiranja gospodarjenja z ogljikom oziroma trajnih odvzemov ogljika in shranjevanja ogljika v izdelkih upošteva vse predhodno pridobljene akreditacije za zadevno skupino dejavnosti v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2022/996 ([4]) ali Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/2067 ([5]).

4. Certifikacijski organi izberejo in imenujejo ekipo za presoje v skladu s standardom EN ISO/IEC 17021-1 v povezavi s standardom EN ISO/IEC 19011, ob upoštevanju pristojnosti, potrebne za doseganje ciljev presoje. Ekipa za presoje ima potrebno znanje, izkušnje, spretnosti in zmogljivosti za učinkovito izpeljavo presoje. Če je izvajalec presoje samo eden, ima ta tudi potrebno znanje, spretnosti, izkušnje, usposobljenost in zmogljivosti, ki jih zahteva opravljanje nalog vodje ekipe za presoje v zvezi z navedeno presojo.

([3]) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/996 z dne 14. junija 2022 o pravilih za preverjanje trajnostnih meril, meril za prihranek emisij toplogrednih plinov in meril za nizko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč (UL L 168, 27.6.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/996/oj).

([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/2067 z dne 19. decembra 2018 o preverjanju podatkov in o akreditaciji preveriteljev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 334, 31.12.2018, str. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

5. Izvajalci presoje, ki jih izberejo certifikacijski organi, izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) so neodvisni od dejavnosti, za katero se izvaja presoja;

(b) niso v navzkrižju interesov, na primer v zadnjih treh letih pred to presojo niso sodelovali z istim upravljavcem na področju svetovanja;

(c) imajo znanje, izkušnje, spretnosti in zmogljivosti, potrebne za učinkovito izvajanje presoje v zvezi s področjem uporabe certifikacijske sheme, vključno z:

(1) najmanj dvema letoma izkušenj na področju ocene življenjskega cikla ali dokazano ustrezno ravnjo usposobljenosti,

(2) posebnimi izkušnjami s presojo izračunov emisij toplogrednih plinov v skladu z ustrezno certifikacijsko metodologijo,

(3) dodatnimi izkušnjami, kot je ustrezno, glede na posebne vrste dejavnosti, ki so predmet presoje, na področjih kmetijstva, agronomije, ekologije, gozdarstva, naravoslovja, silvikulture, inženirstva, gradbenih materialov in vgrajenega ogljika, upravljanja z energijo ali povezanega področja,

(4) tehničnim znanjem iz pedologije, kadar obseg presoje vključuje preverjanje ravni organskega ogljika v tleh;

(d) za namene skupinske presoje imajo izvajalci izkušnje z vodenjem skupinskih presoj.

6. Sistem upravljanja certifikacijskega organa zagotavlja čim višje stopnje neodvisnosti končnih ugotovitev izvajalcev presoje z uporabo načel o menjavi izvajalcev presoje ali drugih obstoječih najboljših praks na tem področju.

7. Certifikacijski organi, ki nimajo več pravice izvajati presoj v okviru certifikacijske sheme, so na seznamu na spletišču sheme najmanj 24 mesecev po zadnji presoji z ustrezno navedbo.

Člen 14

Usposabljanje certifikacijskih organov

1. Certifikacijske sheme vzpostavijo zanesljive tečaje usposabljanja za izvajalce presoje iz vrst certifikacijskih organov, ki jih imenuje shema, tečaji pa zajemajo vse vidike, povezane s področjem uporabe sheme. Tečaji vključujejo pregled, s katerim se dokaže, da udeleženci izpolnjujejo zahteve glede usposabljanja na tehničnem področju ali tehničnih področjih, na katerem oziroma katerih so dejavni. Izvajalci presoje se tečajev usposabljanja udeležijo pred izvajanjem presoj v imenu certifikacijske sheme.

2. Certifikacijske sheme izvajajo sistem za spremljanje statusa usposabljanja izvajalcev presoje in zagotavljajo, da se ti redno usposabljajo. Certifikacijske sheme certifikacijskim organom zagotovijo tudi potrebne smernice o vidikih, ki so pomembni za certifikacijski postopek, vključno s posodobitvami regulativnega okvira ali ustreznimi ugotovitvami iz postopka notranjega spremljanja certifikacijske sheme.

Člen 15

Nadzor držav članic in Komisije nad certifikacijskimi organi

1. Certifikacijske sheme od certifikacijskih organov, ki izvajajo presoje v okviru teh shem, ter od upravljavcev, ki v njih sodelujejo, zahtevajo, da sodelujejo s Komisijo in pristojnimi nacionalnimi organi držav članic, tudi tako, da odobrijo dostop do prostorov upravljavcev, kadar se to zahteva, in dajo na voljo Komisiji in pristojnim nacionalnim organom držav članic vse informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) 2024/3012. Certifikacijski organi:

(a) predložijo informacije, ki jih države članice potrebujejo za nadzor dejavnosti certifikacijskih organov v skladu s členom 10 Uredbe (EU) 2024/3012;

(b) predložijo informacije, ki jih Komisija zahteva za izpolnjevanje člena 13 Uredbe (EU) 2024/3012;

(c) preverijo točnost informacij, vnesenih v ustrezni certifikacijski register in register Unije v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2024/3012.

2. Države članice lahko nadzor nad certifikacijskimi organi prenesejo na nacionalne akreditacijske organe v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008.

3. V okviru nadzora iz člena 10(4) Uredbe (EU) 2024/3012 lahko države članice vzpostavijo postopke, ki certifikacijskim organom, ki jih priznava pristojni nacionalni organ iz člena 10(1) Uredbe (EU) 2024/3012, ne glede na to, ali imajo sedež v njihovi državi članici, omogočajo, da se registrirajo za namene nadzora in izvajanja nadzora.

4. Države članice izmenjujejo informacije in dobre prakse o načinu nadzorovanja dejavnosti certifikacijskih organov v okviru formalnega sodelovanja. Če certifikacijski organi izvajajo certificiranje dejavnosti, povezanih z odvzemi ogljika, gospodarjenjem z ogljikom in shranjevanjem ogljika v izdelkih v več kot eni državi članici, zadevne države članice vzpostavijo skupni okvir za nadzor takih certifikacijskih organov, tudi z imenovanjem ene države članice za vodilnega nadzornika presoj.

5. Vodilni nadzornik presoj je v sodelovanju z drugimi zadevnimi državami članicami odgovoren za združevanje in izmenjavo informacij z drugimi državami članicami o izidu nadzora nad certifikacijskimi organi.

6. Če država članica upravičeno dvomi o sposobnosti določenega certifikacijskega organa, da opravlja svoje delo v zvezi s presojami, navedene informacije posreduje drugim državam članicam, Komisiji in certifikacijski shemi, v okviru katere ta certifikacijski organ deluje. Zadevna certifikacijska shema začne zadevo nemudoma preiskovati. Po zaključku svoje preiskave certifikacijska shema države članice in Komisijo obvesti o izidu preiskave in morebitnih sprejetih sanacijskih ukrepih.

7. Upravljavci in certifikacijski organi, ki ne izpolnjujejo ali nočejo izpolniti zahtev iz odstavkov 1 do 5, so izključeni iz sodelovanja v certifikacijskih shemah oziroma iz izvajanja presoj v imenu certifikacijskih shem.

POGLAVJE III

CERTIFIKACIJSKI REGISTRI

Člen 16

Certifikacijski registri

1. Certifikacijske sheme zagotovijo, da njihovi certifikacijski registri izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) registrirajo in spremljajo identiteto certificiranih upravljavcev in ustrezne certifikate o skladnosti;

(b) preprečijo registracijo vsakršne dejavnosti, ki je registrirana v okviru druge certifikacijske sheme za odvzem ogljika ali zmanjšanje emisij iz tal;

(c) preprečijo izdajo certificiranih enot za določeno dejavnost in določeno obdobje certificiranja, če je druga certifikacijska shema izdala certificirane enote za isto dejavnost in isto obdobje certificiranja ter teh certificiranih enot ni preklicala;

(d) preprečijo, da bi bile certificirane enote obračunane s strani upravičenca ali v njegovem imenu (umaknjene) ali dokončno izbrisane iz registra brez računovodstva (preklicane), potem ko so že bile umaknjene ali preklicane;

(e) zahtevajo identifikacijo upravičenca iz točke (d) in namen, za katerega je bila enota umaknjena ali preklicana;

(f) obravnavajo napačne ali goljufive izdaje certificiranih enot s sanacijskimi ukrepi;

(g) sanacijski ukrepi iz točke (f) vključujejo vsaj začasno ukinitev računa upravljavca in po potrebi naknadno nadomestilo za presežno izdajo certificiranih enot. Takšno nadomestilo se izvede bodisi s preklicem ustreznega števila izdanih certificiranih enot na računu upravljavca s strani certifikacijskih shem bodisi z zamenjavo enakovrednega števila certificiranih enot s strani upravljavca, ki ji sledi takojšen preklic teh enot.

2. Sistem za informacijsko varnost, na katerem temeljijo certifikacijski registri, izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) temelji na načelih zakonitosti, transparentnosti, sorazmernosti in odgovornosti;

(b) upošteva se med celotnim postopkom razvoja življenjskega cikla sistema;

(c) zagotavlja ustrezne ravni avtentičnosti, razpoložljivosti, zaupnosti, celovitosti, nezatajljivosti, varstva osebnih podatkov in poslovne skrivnosti;

(d) temelji na postopku obvladovanja tveganja;

(e) jasno opredeljuje vloge in odgovornosti različnih uporabnikov;

(f) navaja varnostne zahteve in sistemske odvisnosti katerega koli drugega informacijskega sistema ali informacijske storitve;

(g) je povzet v načrtu za informacijsko varnost in izvedbenem načrtu za informacijsko varnost;

(h) ima izvedbeni načrt za informacijsko varnost, v katerem so opredeljeni potrebni projekti in postopki za zmanjšanje tveganj na ustrezno raven in ob sorazmernih stroških, ter dosega skladnost z dobro priznanim standardom za informacijsko varnost.

POGLAVJE IV

PRIZNAVANJE CERTIFIKACIJSKIH SHEM

Člen 17

Priznavanje certifikacijskih shem

1. Komisija lahko prizna le certifikacijske sheme, ki so skladne s pravili iz Uredbe (EU) 2024/3012, ustreznimi certifikacijskimi metodologijami in zahtevami iz te uredbe.

2. Certifikacijska shema v svojo vlogo za priznanje vključi naslednje informacije:

(a) ime, naslov in kontaktne informacije;

(b) pregled predvidenega področja uporabe in dejavnosti certifikacijske sheme;

(c) sklic na certifikacijsko metodologijo ali metodologije, za katere certifikacijska shema prosi za priznanje;

(d) pravila in postopke, ki dokazujejo skladnost z ustrezno certifikacijsko metodologijo ali metodologijami, za katere shema prosi za priznanje;

(e) pravila in postopke, ki dokazujejo skladnost z zahtevami iz te uredbe.

3. Komisija oceni samo popolne vloge. Komisija po potrebi od ustrezne certifikacijske sheme zahteva dodatne informacije. Ugotovitve ocene se dokumentirajo v poročilu o tehnični oceni.

4. Komisija v okviru splošne ocene certifikacijskih shem po posvetovanju z Evropskim združenjem za akreditacijo oceni tudi, ali so pravila in protokoli certifikacijskih shem primerni za akreditacijo certifikacijskih organov v skladu s členom 13(2) te uredbe. Ugotovitev iz te ocene se vključi v poročilo o tehnični oceni iz odstavka 3 tega člena.

5. Komisija se lahko na zahtevo certifikacijske sheme odloči za podaljšanje veljavnosti sklepa o priznanju, sprejetega v skladu s členom 13(1) Uredbe (EU) 2024/3012.

6. Certifikacijske sheme Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh bistvenih spremembah sheme, ki bi lahko vplivale na rezultat ocene, na kateri temelji odločitev o priznanju. Bistvene spremembe med drugim vključujejo:

(a) spremembe ustreznih certifikacijskih metodologij, ki jih zajema certifikacijska shema;

(b) razširitev področja uporabe certifikacijske sheme onkraj tistega, kar je opisano v sklepu o priznanju;

(c) spremembe, ki vplivajo na skladnost z zahtevami iz te uredbe.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. novembra 2025

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

Standardna predloga za načrt dejavnosti iz člena 3

Načrt dejavnosti vključuje vsaj naslednje oddelke:

1. opis dejavnosti, vključno z opisom naslednjih elementov:
   (a) upravičenosti do certificiranja na podlagi Uredbe (EU) 2024/3012;
   (b) pravnega lastništva in kontaktnih podatkov upravljavca;
   (c) georeferenciranih mej dejavnosti, po potrebi vključno s kodami iz nacionalnega integriranega administrativnega in kontrolnega sistema (IAKS) ter identifikacijskega sistema za zemljišča v skladu z Uredbo (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);
   (d) uporabljenih tehnologij, prakse in postopkov;
   (e) datuma začetka izvajanja dejavnosti;
   (f) informacij, navedenih v členu 8(1).
2. Opis uporabe certifikacijske metodologije ali metodologij, vključno z ločenimi pododdelki o:
   (a) količinski opredelitvi, vključno z izračunom referenčne vrednosti dejavnosti, če je ustrezno;
   (b) dodatnosti, vključno z viri financiranja;
   (c) dolgoročnem shranjevanju;
   (d) trajnostnosti.
3. Pričakovani skupni odvzemi ogljika, skupne emisije iz tal in skupne emisije toplogrednih plinov, povezani z dejavnostjo.
4. Pričakovana neto korist odvzema ogljika ali pričakovana neto korist zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjeni z dejavnostjo.
5. V primeru skupine upravljavcev opis, kako se svetovalne storitve zagotavljajo upravljavcem.
6. V primeru skupine upravljavcev, ki izvajajo dejavnost gospodarjenja z ogljikom, opis sistema notranjega nadzora, ki ga vzpostavi skupina upravljavcev v skladu s členom 12(1), točka (d).

([1]) Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

PRILOGA II

Standardna predloga za načrt spremljanja iz člena 3

Načrt spremljanja vključuje vsaj naslednje oddelke:

1. Podatke in parametre, ki jih je treba spremljati.
2. Pogostost spremljanja.
3. Vire emisij in ponore.
4. Vir podatkov.
5. Merilne metode in postopke, vključno s podrobnostmi o točnosti in kalibraciji.
6. Ocenjevanje kakovosti ali postopke za nadzor kakovosti.
7. Odgovornost za zbiranje in arhiviranje.

PRILOGA III

Osnovna vsebina poročil o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji iz člena 3

1. Povzetek poročila o presoji.

2. Informacije o upravljavcu:
   (a) kontaktni podatki (ime in naslov); za skupinsko certificiranje kontaktni podatki vodje skupine (ime in naslov) in seznam dejavnosti gospodarjenja z ogljikom v okviru certificiranja (ime in naslov upravljavcev dejavnosti);
   (b) geografske lokacije dejavnosti, vključno s koordinatami zemljepisne dolžine in zemljepisne širine;
   (c) obseg certificiranja in ustrezna certifikacijska metodologija, ki se uporablja (vključno s sklicem na pravno podlago);
   (d) referenčna številka načrta dejavnosti in načrta spremljanja.

3. Informacije o dejavnosti:
   (a) pričakovana (za certifikacijsko presojo), preverjena (za ponovno certifikacijsko presojo) količina trajne neto koristi odvzema ogljika, začasne neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal, ki izhajajo iz dejavnosti;
   (b) posredne trajnostnostne koristi, povezane z dejavnostjo.

4. Informacije o certifikacijskem organu:
   (a) kontaktni podatki (ime in naslov) ter logotip;
   (b) sestava ekipe za presoje;
   (c) nacionalni akreditacijski organ ter obseg in datum akreditacije ali nacionalni organ za priznavanje ter obseg in datum priznanja.

5. Informacije o postopku presoje:
   (a) datum presoje;
   (b) načrt in trajanje presoje (razčlenjeno glede na trajanje na kraju samem in na daljavo – kjer je ustrezno);
   (c) standardi sheme, ki so bili predmet presoje / so bili certificirani (vključno s številko različice);
   (d) kraji, ki so bili predmet presoje;
   (e) metoda presoje (podlaga ocene tveganja in vzorčenja, posvetovanje z deležniki);
   (f) certificiranje drugih certifikacijskih shem ali standardov;
   (g) vrsta podatkov o toplogrednih plinih.

6. Informacije o rezultatih presoj:
   (a) (edinstvena) številka ali koda certifikata;
   (b) kraj in datum izdaje poročila o presoji;
   (c) navedba enega od naslednjih rezultatov presoje:
      (1) datum veljavnosti certifikata od/do (in datum certificiranja, če je ustrezno);
      (2) seznam ugotovljenih neskladnosti in ustrezni časovni okvir za njihovo odpravo;
   (d) žig in/ali podpis izdajatelja.

PRILOGA IV

Osnovne informacije, ki jih morajo certifikacijske sheme objaviti na svojem spletišču, kot je določeno v členu 9

1. Kontaktni podatki sheme, vključno z naslovom in e-naslovom.

2. Najnovejša različica pravil in postopkov za upravljanje sheme, vključno z vlogami vseh ustreznih organov, podrobnostmi o lastniški strukturi, sestavi in izkušnjah upravnega odbora, sekretariata in tehničnega odbora ali enakovrednega odbora, seznamom udeležencev v shemi, pritožbenimi postopki ter smernicami za presoje. Dokumenti v zvezi s pravili in postopki vključujejo datum in številko različice ter, kadar je ustrezno, povzemajo vse spremembe, narejene v primerjavi s predhodnimi različicami dokumenta.

3. Pravila, na katerih temelji izračun pristojbin za udeležbo v certifikacijski shemi iz člena 11(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2024/3012.

4. Letno poročilo o delovanju.

5. Spletna povezava do registra certifikatov.

6. Spletna povezava do spletne strani, ki opisuje postopke za vložitev in ocenjevanje pritožb, vključno s pritožbenimi postopki.

7. Morebitni ukrepi, ki jih certifikacijska shema sprejme zaradi pritožbe.

PRILOGA V

Osnovne informacije, ki jih je treba vključiti v letno poročilo o delovanju iz člena 9

1. Dokazila o skladnosti s členom 9(1).

2. Tržno uvajanje sheme, število in vrsta certificiranih dejavnosti (razvrščenih po metodologijah, ki se uporabijo), količina, vrsta in status certificiranih enot, ki jih upravlja shema, vključno na primer s tem, ali so izdane, umaknjene, potekle, preklicane ali dodeljene za rezervo, končna uporaba certificiranih enot in vrste subjektov, ki jih uporabljajo.

3. Pregled dejavnosti, ki jih certifikacijska shema izvaja v sodelovanju s certifikacijskimi organi za izboljšanje celotnega certifikacijskega postopka ter kvalifikacij in neodvisnosti izvajalcev presoje, vključno s seznamom tehničnih delavnic ali drugih vrst dejavnosti, ki olajšujejo izmenjavo izkušenj, znanja in dobrih praks v zvezi z izvajanjem veljavnih certifikacijskih metodologij, sprejetih v skladu z Uredbo (EU) 2024/3012.

4. Pregled sistema notranjega spremljanja in njegovega rednega pregleda, vključno z nadzorom nad delom certifikacijskih organov in njihovih izvajalcev presoj. Ta pregled vključuje opis načina, na katerega sistem uspešno preprečuje goljufive dejavnosti z zagotavljanjem pravočasnega odkrivanja, obravnavanja in spremljanja domnevne goljufije in drugih nepravilnosti, ter, kjer je ustrezno, število primerov odkritih goljufij ali nepravilnosti.

5. Pregled dejavnosti, ki vključujejo deležnike, tudi prek javnih posvetovanj.

6. Pregled prejetih pritožb in po potrebi sanacijskih ukrepov ali sprememb sistema upravljanja, potrebnih v okviru notranjega spremljanja.

7. Pregled ugotovljenih primerov neskladnosti s strani upravljavcev ali certifikacijskih organov, število in opis primerov, v katerih je bila ugotovljena goljufija, vključno z akcijskim načrtom za rešitev morebitnih vloženih pritožb ali ugotovljenih neskladnosti.

8. Merila in postopek za imenovanje certifikacijskih organov.